

ת"פ 23161/11/2013 - מדינת ישראל נגד אולג גורליק, אנטון
מיניקין, עמרי פרי, מימון שושן, אנדי קוקאיילוב, חיים כהן, שון אוזר, עומר
פרץ, משה פרץ

בית משפט השלום בראשון לציון

13 אוקטובר 2015

ת"פ 13-11-23161 מדינת ישראל נ'
גורליק ואח'

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן	המואשימה
מדינת ישראל	נגד
1..אולג גורליק	הנאשמים
2..אנטון מיניקין	
3..עמרי פרי	
4..מימון שושן	
5..אנדי קוקאיילוב	
6.. חיים כהן	
7..שון אוזר	
8..עומר פרץ	
9..משה פרץ	

גזר דין (נאשם 9)

הרקע.

נגד תשעת הנאשמים הוגש כתב אישום, אשר בהמשך הדברים אפרט עובדותיו. אצין בשלב זה כי כנגד שמונה מבין התשעה הוגש כתב אישום בעבירה של תגרה במקום ציבורי, ואילו לנאים 9 (להלן - "הנאשם") יחס כתוב האישום שתתי עבריות: איומים והחזקת סכין.

בדיון שהתקיים לפני ביום 14.7.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ווירשע על פי הodium בעבודות כתוב האישום ובטרם טיעונים לעונש יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקירות אשר יבחן בין היתר הארכת מאסר מותנה העומד ותליי נגד הנאשם. התביעה הצהירה כי עדמתה היא להפעלת המאסר המותנה ויש כי תגביל עצמה לעונש מאסר שירותה בעבודות שירות כל שהתקיר יהיה חייבי.

כפי הצהרת הצדדים כך היה, הנאשם יודה בעבודות כתוב האישום, הוורשע בביצוע שתי העבירות שיוחסו לו, כאמור

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

לעיל, והופנה לשירות המבחן.

במה הורשע הנאשם. על פי כתוב האישום מדובר בשתי חברותות של צעירים: נאשמים 1 עד 4 חברות אחת- הראשונה - ונאשמים 5 עד 8 חברות שנייה. שתי החברות הללו בילו בתאריך 14.12.11, כל אחת בנפרד, במה שמכונה "בר" בעיר ראשון לציון. סמוך לשעה אחת וחצי לאחר חצות התפתחה תגרה בין נאשם 1 לנאשם 5 ובuckbotiya תגרה בין שתי החברות. בעקבות התגרה הוצאה החברה הראשונה מהמקום על ידי המאבטחים, והחברה השנייה נשארה בפנים. אלא שבכך לא הסתיים האירוע. נראה כי החברה הראשונה לא הסכימה לסיום האירוע אלא המתינה מחוץ לבני עד אשר יצא החברה השנייה מן הסתם כדי המשיך בתגרה. משומןvr, התקשר נאשם 8 שהיא עם החברה השנייה, אשר נותרה בתוך הבני, לאביו, הנאשם על מנת שיבוא לשם לו. רק בהגיע הנאשם למקום יצאת החברה השנייה מהבניין ופגשה בחוץ את החברה השנייה אשר המתינה להם כדי לפגוע בהם. או אז חלה שוב קטטה בין החברות, במסגרת הוציאו הנאשם סכין המכונה "לדרמן" ונופף עמה לעבר החברה הראשונה ואמר: "אם מישחו מתקרב אני זוקר אותו".

פסקרי שירות המבחן.

בעניינו של הנאשם הוגש שני תסקרים: האחד עובר לדין שהתקיים ביום 15.1.26 והשני עובר לדין שהתקיים ביום 16.6.15. מתוך התסוקיר הראשון שהוגש על ידי שירות המבחן, תסוקיר מקיף ביותר, עמוק ויסודי, עולה כי מדובר באדם בן 48, נורטטיבי ביותר, אשר שירת שירות מלא בצה"ל, איש משפחה, העובד מאז 26 שנים בעיריית ראשון לציון, בתפקיד ניהולי בגין איות הסביבה, אשר לו זו הסתכבות שנייה עם החוק. בראשונה בשנת 2006, עת נדון בשנת 2011 בבית משפט השלום בבאר שבע, בעבירות של איומים במסגרת משחק כדורי. כפי העולה מה特斯וקיר כמו גם מגזר הדין בו הוטל על הנאשם מאסר על תנאי למשך חודשים, הנסיבות לביצוע העבירה, דומות למקרה שלפני. גם אז הנאשם התערב כדי להגן על בנו. שירות המבחן מצא כי לנוכח הנ吐נים החזוביים של הנאשם ראוי להאריך המאסר המותנה ולהחיב הנאשם בשל"ץ בהיקף של 160 שעות.

מסתבר, כי כעולה מה特斯וקיר, הנאשם גילה חוסר מוטיבציה ביחס לאפשרות טיפולית במסגרת שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית. למרות חוסר רצונו של הנאשם לשילוב בקבוצה טיפולית, כאמור, מצא שירות המבחן כי אין בכך מכשול כדי להמליץ להארכת המאסר על תנאי וחיבור הנאשם בשל"ץ.

בדין שהתקיים לפני ביום 15.1.26, בטיעונו לעונש, העלה התובע על נס, חוסר רצון הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית, כנימוק להחמרה עם הנאשם כמו גם מצא לטעון כי, למרות זאת, אין התביעה עותרת להחמיר עם הנאשם מעבר להשתתת עונש מאסר שרואה בעבודות שירות. במהלך הטיעונים לעונש ומשום התסוקיר החזובי, נתקש הנאשם להסביר מדוע סרב להשתלב בהליך הטיפול. תשובה היה כי משומע בעודתו, ומשום שפיגישות הקבוצה הטיפולית הן בשעות הבוקר, דהיינו שעות עבודתו, נבצר ממנו לעשות כן.

ה הנאשם ביקש לדחות הדיון על מנת לקבל תסוקיר משלים שבו יתייחס שירות המבחן לשאלת השילוב בקבוצה טיפולית. לפי דברי הנאשם באמצעות בא כוחו, שילבו בקבוצה טיפולית תגוע קשות בעבודתו, שכן לא יוכל לשכנע מעבידיו כי

עדר יום בשבוע מעבודתו. התביעה התנגדה לדחיתת הדיון.

למרות התנגדות התביעה, ואך ממשום חשיבות העניין, לפי שນמצא לפני אדם נורטטיבי איש עובדה, אשר יש וההיליך טיפולו שימושו היעדרות מעובדה, יגרום נזק רב יותר מאשר התועלת שב咍ך זה, הוריתי לקבל תסקירות משלים.

התסיקיר השני שהוגש בעניינו של הנאשם הוא התסיקיר המשלים. בתסיקיר זה חזר שירות המבחן על ההתרשות כי אין מדובר באדם אשר לו דפוסי התנהגות אלימים וכי על רקע גילם של ילדיו, ותפקודם התקין, פחות הסיכון להישנות התנהגות בעיתית בעתיד. לפיכך, שירות המבחן, למשה לא מצא לחזור על המלצת לשילוב הנאשם בהליך טיפול, וחזר על המלצת להאריך המאסר על תנאי החל על הנאשם ולהייב הנאשם בשל"ץ.

טייעוני הצדדים לעונש.

כפי המפורט לעיל, התביעה עטרה בתיק זה פעמיים לעונש. באחת לאחר קבלת התסיקיר הראשון ובשנייה לאחר קבלת התסיקיר השני, האמור בתסקרים החיוויים והעובדה שמדובר בעובד עיריה ותיק אשר היעדרות מעובדתו למשך חודשים לפחות, בשל עבודות השירות, יש ותגעה באופן קשה בתעסוקתו עד כדי פיטורי, מעובדתו בעיריה במשך למעלה מ- 26 שנים, לא שכנוו התביעה שמן הרاءו לקבל המלצה שירות המבחן. התביעה רואה נגד עינה אף את החומרה שבמעשיה הנאשם, אשר החזיק סכין המכונה "לדרמן" בנגד חוק, וכי עומד ותלי נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. העונש החמור לפי תפיסת התביעה הוא העיקרי.

בא כוח הנאשם ביקש לקבל המלצה שירות המבחן. בטיעונו חזר על האמור בתסיקיר, בבחינת די בכך כדי לבסס הארכת המאסר המותנה, בנסיבות המקירה המיחודות כאן.

דין והכרעה.

טרם דין והכרעה בחלוקת בין הצדדים יש לבחון האירוע העולה מכתב האישום, בהתאם למכלול הנתונים שלפני, לרבות דברי אשת הנאשם, הנאשם והאמור בתסיקיר שירות המבחן. בנו של הנאשם - הנאשם 8 בכתב האישום, יצא ביחד עם חברים, לבילוי ערבי גיוס לצבאי. האירוע היה לפני שלוש וחצי שנים. בתום הבילוי ארכעה תקרית בין החברים לבין קבוצה אחרת של מבלים באותו מקום. בנו של הנאשם נפצע באותו אירוע, לפיכך התקשר לאביו על מנת שיגיע למקום ויסיע לו. הנאשם אכן, חש למקום, אלא שטעות אחת עשה עת נטל עמו סכין מסווג "לדרמן" שידוע יותר כ"אולר". סופו של דבר שהוגש כתב האישום שלפנינו. יזכיר כימעט נאים 1, 3 ו-8 כתב האישום הרוי שלגביהם האחים, הסתומים ההילך בביטולו או באישורו.

המקרה שלפני מעורר בעיה לא פשוטה. ברור הוא שאלתו היה מדובר באדם חסר הרשות קודמות או נכון יותר לומר לאדם שמאסר על תנאי אינו תלוי ועומד גגיו, כפי שהיא עת ביצע העבירות בכתב האישום, נקל היה לסיים ההליך ללא עונש מאסר בפועל. וככל שהייתה נגרמת לנאים פגעה תעסוקתית מוגדרת וממקצת אף באירועו כפי שנעשה באשר לאחרים בכתב האישום. אלא שונים הם פניהם הדברים.

בקפ החובה נגד הנאים עומדות העבודות הללו. שהרי אדם שהושת עליו מאסר על תנאי, אך עשרה חודשים לפני המקרה שלפניו, חוזר וمستבר בעבירות שיש בהן כדי להפעיל המאסר על תנאי. משום כך, האם אין ממש בשיטת התביעה, שככל הנתונים לקולא נדחים אל הצד?

לעומת זאת, יש לבדוק מצבו של הנאים בחינה מהותית כפי שירות המבחן עשה. אין מדובר באדם בעל אישיות ודפוסי התנהגות עבריניים. יש והסתבר פעמים במשך השנים האחרונות במשחק 2006 עת במשחק כדורי בא להגן על בנו, ובשנית בחמש שנים אחר כך, לאו דווקא משום היותו עבריין מועד. לדעתו, מדובר במקרים, שאינה מצביעה על הכלל ואין בה כדי להצביע על העובדה הנאים אדם שלילי. מדובר באדם נורטובי ביותר, בעל משפחה נורטטיבית, אשר נחלץ לשיע לבנו בעת מצוקתו, בין זה שירות מלא בצה"ל ולדבריו אמרו אף סימן השירות כחיל מצטיין. מדובר בתא משפחתי חיובי ביותר. כמו כן, והעיקר, השתת עונש מאסר למצער ממשח חדשניים ימים, והיעדרות מן העבודה, בנסיבות של מאסר בעבודות שירות, תגרום מן הסתם, כפי דברי הנאים, לפיטורי. פיטורי הנאים מעבודתו, או פגעה אחרת בתעסוקה בשלב הנוכחי בחו"ו ובחו"י משפחתו, הינה עונש בלתי מידתי לנאים בשם לב לנ稳定性 החיבויות.

עוד מצאת לי לציין בשולי החלטתי. אין לקבל או להסכים להဏוגות אלימה. יחד עם זאת, אין להתעלם מנסיבות המקרה. חברתו של בן הנאים - הנאים 8 - חשה לצאת מן הביר משום שהחברה הראשונה ארבה להם מחוץ לביר, על מנת להטעמה איתם עימות אלים נוספת. משום כך, ומשום חשו של בן של הנאים מהחברה הראשונה, הזעיק את אביו על מנת שייחלו מצוקה בה הוא והוא וחבריו. וכן, לאחר הגיע האב - הנאים, ויציאת החברה מתוך הביר מחדש שוב האירוע האלים ולפי כתב האישום ביוזמת החברה הראשונה שארבה להם, כאמור לעיל. בנסיבות אלה, מצא הנאים בנסיבות לחץ עצמו ואת בנו וחברתו תוך שימוש באולר "לדרמן".

כמובן שאין לקבל ולהסכים כי אדם יחזיק סכין וינופף בה לעבר אחרים גם בנסיבות של רצון להגן על עצמו ועל בנו וחבריו המצויים בסכנה לפגיעה בשל אלימות האחרים. אך יש בנסיבות המיעילות של המקרה, כדי למתן במשהו חומרת המעשים.

אשר על כן, בלי להתעלם מהתוצאות המחייבות אני מקבל המלצה שירות המבחן ומורה כדלקמן:

אני מורה על חידוש המאסר המותנה ממשח חדשניים ימים שהושת על הנאים בגזר דין מיום 11.7.2015 מבית משפט השלום בבאר שבע, ממשך שנתיים.

אני גוזר על הנאים קנס בסך 500 ש"ח או חודש מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 15.12.2015.

אני מחייב הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור (של"ז) בהיקף של 160 שעות על פי תכנית שהוכנה עבورو על ידי שירות המבחן. הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"ז הבין והסכים.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ל' מרץ תשע"ו,

13/10/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה